

mod jeg antager, der vil fremkomme et smukt og pittoresk Parti, naar man faar en smuk Viadukt.

S det jeg ikke har noget at bemærke mod Gillelejebanen skal jeg anbefale Sagens videre Fremme; jeg formoder, den gaar i Udvalg, og jeg vil bede det ærede Udvalg at tage ogsaa det Punkt under Overvejelse, om man ikke straks skal stride til at lægge denne Dierbrobane Besten om Pasjagen.

Der er et Punkt, jeg vil henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa. Der er jo Tale om, antager jeg, at det Spor, der skal gaa fra den ny Godsbanestation til Vigerslev, vil medføre, at en Del af den gamle Jærnbanelinie gennem Balby Basse vil blive benyttet; men det er ikke det hele, og derfor staar der i Regeringens Forslag sidste Punktum: Den Del af denne Banestrækning fra Kjøbenhavn over Balby til Vigerslev, for saa vidt angaar den Staten tilhørende Del af denne Strækning, som ikke kommer til Anvendelse ved Anlæget af de foran under Litra c. og f. nævnte Baner, kan afhændes. Denne Bestemmelse er gaaet ud i Folketinget, men jeg frygter for, at det er en Fejltagelse eller en Fejl; jeg har i al Fald ikke i Forhandlingerne kunnet finde noget til Begrundelse deraf. Jeg er gaaet ud fra, at den Linie, som Folketinget foreslog at lægge fra Godsbanestationen Syd for Vesterbro ud til Vigerslev, i Virkeligheden er den samme Bane, som staar paa Ministerens Forslag under Litra b. Hvis det er den samme Bane, saa er jo ogsaa den ærede Minister i sit Lovforslag gaaet ud fra, at den optog ikke fuldstændig den gamle Jærnbane over Balby, og at der altsaa bliver Grunde der at følge. I alt Fald vil jeg anmode den ærede Minister om at oplyse, om det er en Fejl, og om det altsaa er rigtigt, at det sidste Punktum af § 1 er kommet til at gaa ud.

Viadukt-Engdal: Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg slette mig ganske kort, og det har jeg saa meget lettere ved, som det ikke er min Hensigt at komme ind paa at drøfte eller tale om de forskellige Planer angaaende de kjøbenhavnske Bane-gaardsforhold. Det mangler jeg Sagtyndighed til at kunne udtale mig om, og jeg har ikke lyst at vove mig videre ud, end at jeg nogenlunde kan rede mig ud af det igen. Naar jeg har forlangt Ordet, saa er det nærmest for at præsentere nogle almindelige Bemærkninger. Det har adskillige Gange været antydet her i Tinget, at der ligger noget uheldigt i den Sammenhobning af Stof, som er almindelig, og navnlig er

bleven almindelig de sidste Aar, i Samlingen's Slutning; den uheldige Indflydelse, den har paa Arbejdet i det hele taget, begynde vi ogsaa at mærke nu i Aar, og jeg mener, det er særlig føleligt ved denne Sags Behandling. Denne Sag er jo nemlig af betydelig Hæftevidde, og der er kommet adskillige Ting til i den senere Tid, som vi ikke have kendt tidligere, adskillige Ting, som staa i Forbindelse med denne Sag, og som uigen af os; enten vi ere jagthyndige eller ikke — jeg tror ikke, jeg siger for meget, naar jeg siger ingen af os — har tilstrækkelig Kendskab til. Jeg sigter her til den Overenskomst, som for nogle faa Dage siden er sluttet mellem Regeringen og Kjøbenhavns Kommune. Den blev underkrevet den 4de Marts, og ved indenrigsministeriel Skrivelse blev den sendt til Folketingets Udvalg den 6te Marts. Det forbauser mig, at dette Folketings Udvalg allerede Dagen efter kunde udtale sin Tilslutning til denne Overenskomst og indstille til Tinget at godkende Overenskomsten. Jeg tror ikke, at vi have Eksempler paa noget lignende i Fortiden. Det forbauser mig saa meget mere, som denne Overenskomst jo i Virkeligheden ikke er rigtig oplyst. Der har ganske vist foreligget nogle Arealplaner og nogle Arealberegninger i det andet Tings Udvalg, men Bedømmelsen af dem har været saare forskellig. Maa jeg i den Henseende minde om, at Ordføreren for denne Sag i det andet Ting har fundet Overenskomsten meget fordelagtig for Staten og mindre fordelagtig for Kommunen; Ordføreren kom jo til det Resultat, at Kjøbenhavns Kommune er gennem denne Overenskomst kommen til at give et større Bidrag til Statsbane-anlægget, end det ellers er almindeligt i det øvrige Land. Et andet æret Medlem i det andet Ting, nemlig Folketingsmanden fra Vestervig (H. Andersen), som jeg antager man vil indrømme besidder en ikke ringe Dygtighed paa dette Omraade, er kommen til det modsatte Resultat. Han finder Overenskomsten ufordelagtig for Staten og særlig fordelagtig for Kommunen. Han oplyser — for saa vidt jeg har haft Lejlighed til at gøre mig bekendt med Forhandlingen ved flygtig at gennemgaa Folketingstidenden, der først er bleven omdelt her i Gaar — at Arealer, som tidligere have været vurderede til 40 Kr. pr. Kv.-Alen, ved denne Overenskomst i Arealberegningen, som foreligger for Udvalget, nu ere satte til 20 Kr. pr. Kv.-Alen; andre Arealer, som tidligere have været vurderede til 60 Kr., ere nu satte til 30 Kr.; et Areal, der tidligere var vurderet til 20 Kr. pr. Kv.-Alen, anslaaes nu kun til